

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»

۲۲ فبروری ۲۰۱۷

گوشه ای از آداب زندگی و عرف دیپلماتیک !

یکی از علایم بی ادبی روی برگرداندن و عدم توجه کردن در حین صحبت به طرف مخاطب و صحبت کننده است. این مطلب به مناسبت‌های مختلف بنابر بر اهداف مختلف و از لحاظ عقیده حین صحبت مرد با زن و زن با مرد استثنائات خود را داشته و مفاهیم دیگر خواهد داشت اما در جلسات دیپلماتیک و پروتوکول دیپلماتیک عدم توجه و دقت به مخاطب و در حین صحبت شخص مقابل توجه و نگاه مخاطب به جای دیگر غیر از مخاطب خلاف ادب در زندگی نورمال و خلاف پروتوکول دیپلماتیک و خلاف ادب شمرده می شود. مجاز نیست و از آن باید برحذر بود. بر مخاطب است تا حد ممکن این حالت را در صحبت ها به خصوص در ملاقات ها و از جمله در ملاقات‌های دیپلماتیک به طور دقیق مراعات و در نظر بگیرد.

بذل دقت و توجه در گوش دادن به صحبت های جانب مقابل ، یکی از اصلی ترین نشانه های آداب معاشرت به صورت عام نیز است که نشانه بهترین تمجید از جانب مقابل به حساب می رود و است. بناءً در حین صحبت با شخص در حالات مختلف تأمین رابطه با حرکت سر، چشم ، دست و بدن به صحبت کننده، مخاطب نشان می دهند که به صحبت های شان علاقه مندی وجود دارد و در افاده نیز از تمام وسایل موجود (بادی لانگویج- زبان بدن) به دقت کار گرفته می شود. همچو به کار گیری وسایل و توجه در افاده و اخذ مطلب نشان می دهد که مطلب با بسیار دلچسپی و علاقه مندی افاده و اخذ می گردد .

اما از جانب دیگر اگر شما در حین صحبت کردن جانب مقابل برخورد درست متناسب به عمل نیاورید، به صحبت ها به علاقه مندی جواب نشان ندهید، در حین صحبت به جانب مقابل پشت دور دهید و یا چشم تان را به جانب مقابل نه بلکه به جای دیگری بدوزید، و یا در حین صحبت شان مصروف چیز های دیگری شوید، و یا به ساعت دستی خویش نگاه کنید، و یا به لباس خویش دست بزنید ، و یا هم سوالات بی ربط که مرتبط به موضوع نباشد از صحبت کننده به عمل آرید، و یا هم احياناً فائزه (فاجه) بکشید و یا هم مصروف سگرت کشیدن شوید و یا هم فاصله نشستن خویش را از حد معین و متناسب دور کنید و ... همه این حالات را جانب مقابل به خود توهین و بی علاقه‌گی شما به صحبت خویش به حساب آورده، خلاف ادب و نزاکت است.

این روش ها در عرف و پروتوکول دیپلماتیک نیز قابل قبول نیست و در نتیجه منجر به ایجاد روابط و تفکرات منفی و در بیشتر موارد سبب تیرگی روابط و ایجاد خصومتها می شود. در ملاقات های سیاسی و دیپلماتیک بین کشورها این عدم

دقت به علت عدم فهم اهمیت و معنای آن و یا بی توجهی می تواند روابط دوکشور را خدشه دار ساخته و موجب تنش های سیاسی گردد.

یکی از نکاتی که ذکر آن را ضروری می دانم اینست که در وقت صحبت نباید در وسط صحبت جانب مقابل پرید. بگذارید گوینده صحبت خویش را تمام نماید بعداً اگر سؤالی داشته باشید، سؤال و یا هم صحبت نمائید. به این ترتیب نشان می دهید که انسان مؤدبی هستید و طرف مقابل هم بهتر می تواند گفته های شما را بشنود و بفهمد. راز سخنور خوب شدن، خوب گوش کردن هم است. بر ما همه و به خصوص دیپلماتان کشور است تا به این و سایر پروتوکل ها، عرف و عادات دیپلماتیک و اصول عام نشست و برخاست که جزء زندگی مؤدبانه و خوب است و منطق خویش را در زندگی روزمره نیز دارند توجه نموده و حتی درحین ملاقات از انداختن تسبیح خود داری بدارند.

و ما علینا الا البلاغ المبین